

ВИПУСКНИКИ ЛІСОГОСПОДАРСЬКОГО ФАКУЛЬТЕТУ (1995)

Наполегливість і бажання професійно зростати та здобувати нові знання спонукали Миколу Лафазана, Віталія Бацмая, Руслана Люшука, Євгенія Шульгу, Віктора Мироненка, Руслана Морозюка, Василя Сметанюка, Петра Козака, Ореста Ониськіва, Анатолія Шолопака, Романа Руцицького, Романа Романюка, Лілію Супрунюк, Олега Катаєва, Володимира Булгара, Олександра Тімошика продовжити навчання та вступити до Львівського лісотехнічного університету. На певному етапі життя університет став для абсолютно різних, але однаково запальних молодих хлопців, які після закінчення лісових технікумів прагнули продовжити навчання, тим місцем, де зародилася міцна чоловіча дружба, що з часом стала надзвичайно важливою для кожного з них.

Проведені разом роки стали школою, яка виліпила висококваліфікованих спеціалістів, талановитих керівників і найперше людей, які розуміють, що головне — не зовнішній блиск, а внутрішня сутність, здатність гідно зносити всі примхи долі.

— Згадуємо при нагоді окремих викладачів, які стали зразком для наслідування, як у роботі, так і в житті, — розповідає Віталій Бацмай. — Навіть не знаю, кого можна виділити осібно, адже всі вони були справжніми професіоналами та ентузіастами, закоханими у свій фах, які передавали нам знання, викладаючись на повну, й вимагали такої самої максимальної віддачі від нас.

Друзі зберегли чимало спогадів із часів навчання: часом — кумедних, часом — серйозних, але завжди приємних. Найяскравіші пов'язані з веселими студентськими буднями, життям у гуртожитку, готуванням обідів та дружньою атмосферою, яка панувала в молодому товаристві.

Також назавжди запам'яталася спільна подорож «із Заходу на Схід» на весіллі донеччанина Миколи Лафазана —

Практика з лісових культур

безсонна ніч у потязі із піснями та жартами, символічно безшабашне прощання із безжурною порою парубоцтва.

Символом осяйної юності та студентства завжди буде для випускників-лісогосподарів м. Львів, його вузькі покручені вулички, викладені бруківкою, Стрийський парк, Будинок органної і камерної музики, а особливо вул. Грюнвальдська, де під вежею товариші за келихом пива незабутньо проводили час, обговорюючи студентське життя-буття й не тільки.

На жаль, після навчання доля хлопців склалася так, що їм випало роз'їхатися в різні боки. Зв'язок між друзями урвався на 20 років. А відтак зустріч давніх друзів, яка відбулася за ініціативи Р. Морозюка, стала для них незабутньою подією, адже, розлучившись юнаками, вони зустрілися вже зрілими чоловіками, які твердо стоять на ногах і мають значні життєві досягнення.

Випускники лісогосподарського факультету та їхні наставники